

עלון הדרכה להוראת פרשות השבוע

- עפ"י הగיונות של ד"ר נחמה ליבוביץ

פרשת נשא (ח של"א)ברכת כהנים

גליון זה הוא המשכו של גליון נשא תשט"ו. אולם אז עסקנו יותר בפרש הפסוקים עצם, בהבדל הتكن שבין ברכה לברכה ובדיווקי – לשון, הפעם עומדת בפניינו שאלה המזויה הוו וטעמה בכללה וכל השאלה שבגליון מרכזות סביב עניין מרכז זה.

המורה لمבוגרים ולנוער המבין יטיב לעשות, עם עמיד בראש שעורו כאן את דברי חז"ל

הידועים:

התורה הוו דומה לשני שבילים: אחד של אור (=אש)
ואחד של שלג. הטה בשל זו – מת באור (=נכוה באש),
טה בשל זו מת בשלג. מה יעשה? יהלך באמצע.

ירושלמי חגיגה, פרק ב', הלכה א'

הרואה את הכהנים כאשרם שיש בידם כח עצמאי להטיב או להרע, הריהו כרואה את הברכה באמצעות מי ושוב אין לו חלק בחורחה ישראל כי כבר נכוה באש של עובדה זרה, של אמונה בקסמים ובכשפים, באישים בעלי סגולות על אנושיות היודעים לפעול פעולות בעלות כח השפעה להכריח את הקב"ה לרצונם, חס ושלום. ועליו יאמר "מת באור". ואולם המבעט בברכת הכהנים וטוען שאין לו צורך בה – בעט באחת מצוות התורה ועליו יאמר, שהוא "מת בשלג".

נגד התפישה ראשונה כבר נלחמו חז"ל בכמה וכמה ממאמರיהם, וכיدي שיוכל המורה להוכיח דבריו אלה,نبيא בזה רק שניים מהם.

ספריו:

מנין שלא היוישראל אומרים ברכותיהם תלויות בכהנים?
והכהנים לא יהיו אומרים: אנו נברך את ישראל? תלמוד לומר:
"וأنني أברכם!"

ספריו זוטא: יכול אם רצוי לברך את ישראל – הרי הן מבורכנים, ואם לא – איין מבורכנים? תלמוד לומר: "וأنني أברכם" – בין רוצין, ובין לא רוצין,
"אני אברכם" – מן השמיים.

יקשר המורה לדברי חז"ל אלה את דברי ר' ש.ר. הירש המובאים בגליון – וכן יביא גם את דברי אברבנאל מתוך גליון תשט"ו שאלה א'. גם פרטיה הדיניות הקשורות בברכת הכהנים מכוונים לעקירת כל אמונה מגית בכם העצמי של הכהנים. ועיין לזה דברי גمرا ל"ה ודרכי הרמב"ם הלכות תפילה י"ד, (והובאו שניהם בגליון נשא תש"א)

ואולם נגד התפישה השנייה של מאיסה בברכת כהנים בכללה, תפישתם של אלה הרואים עצם פטורים מכל הדרכתה של התורה בדריכים ובאמצעים להשגת הטוב האמתי, בנגדם יאמרו דברי הגمرا בארכותם של דברי ר' חיים יוסף פולאך, אשר הובאו בשאלת 2.

לשם הבנת רעיון "הסיווע" אשר על האדם לחתו לה', שעליו מנסה בעל העקדה בשאלת א' ("וכי היה להם לסייעו?") ושבו מסיים ה' את דבריו למשה בשבת פ"א (בשאלת 2) ("מכל מקום היה לך לסייעני") הובאו הפסוקים בשאלת ב' 4 המראים את "הסיווע" הצריך להנתן מאת האדם לפעולות ה'. ולכן ראוי למורה להעמיד את שאלה ב4 לפני ב1 ולהראות שזוג פסוקים המשלימים

זה את זה השלמה של תנוועה מלמעלה למטה ומלמטה למעלה נמצאת גם בפסוקים שבהם אנו עוסקים:

כ"ג : כה תברכו אח
בנֵי יִשְׂרָאֵל

כ"ז : ושמו את שמי על בני-ישראל
וְאַנִּי אֶבְרֹךְ

נחמה ליבוביץ